

Bemærkninger til forslaget

De efterhånden velkendte problemer med at få sendt afviste somaliske asylansøgere i Danmark tilbage til deres hjemland har afsløret et behov for fælles europæisk aktion for en ny strategi for fordrevne/udrejste.

I dag bruges næsten alle kræfter på de 5% af de fordrevne/udrejste, som kan skaffe sig til Danmark og andre europæiske lande. Indsatsen for de 95%, som stranded i nærområdet, udgør kun en brøkdel heraf.

Forslagsstillerne vil ændre denne fejlprioritering af flere grunde:

De 95% har som regel større behov for hjælp end de 5%, som har haft økonomisk mulighed for at rejse til en helt anden verdensdel.

De fordrevne/udrejste i nærområderne lægger et langt mere effektivt pres på de regimer, der gjorde livet farligt/surt for dem. De står klar til at gøre en indsats med genopbygningen af deres hjemland, bl.a. fordi de bevarer kontakten med deres kultur og deres familie og dermed muligheden og håbet om tilbagevenden.

Ved at acceptere større menneskestrømme kommer Vesten uundgåeligt til at hjælpe de magthavere, der er skyld i problemerne. Magthaverne vil gerne have deres modstandere skaffet af vejen, og det hjælper vi dem med. De får tilmed kærkomne valutaindtægter, når deres borgere sender penge hjem. Helt absurd bliver det, hvis der ydes betaling til magthaverne for at få dem til at tage afviste asylansøgere tilbage, således som den danske regering ønskede i sommeren 1997.

Forslagsstillerne finder, at Danmark i EU's ministerråd bør arbejde på en fælles europæisk politik på to punkter. Det første punkt vedrører tilbagesendelse af personer, som af medlemsstaternes myndigheder er vurderet til ikke at kunne opnå flygtningestatus efter FN's flygtningekonvention (Genèvekonventionen) og heller ikke på anden måde har kunnet opnå beskyttelse i det pågældende EU-land.

EU yder årligt 31 milliarder kr. i udviklingshjælp. Sammen med de handelspolitiske begunstigelser, der gives til især en række fattige afrikanske lande, giver det et stort potentiale for økonomisk pression mod regimer, der ikke lever op til deres indlysende forpligtelse til at modtage egne borgere.

En eventuel sammenkædning af udviklingshjælp og lignende med tilbagetagelse af egne borgere skal ikke, som foreslået af regeringen, bestå i, at der ydes bistand som betaling for tilbagesendelse. Den skal tværtimod gå ud på, at bistand og andre begunstigelser (f.eks. handelsmæssige) tages op til overvejelse og inddrages helt eller delvis for regeringer/regimer, der ikke vil tage egne borgere tilbage.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at Danmark ændrer politik. Langt større effekt har det, hvis 15 demokratiske lande i EU i fællesskab øver pres og bruger den fælles EU-politik som pressionsmiddel mod sådanne regeringer/regimer.

Ved eventuel inddragelse af bistand tænkes der ikke på miljø- og katastrofnehjælp, men på udviklingsbistand, gave- og lånebistand, begunstigende handelsaftaler m.v. Det foreslås ikke, at EU skal begå aftalebud, men alene, at gældende aftaler tages op til overvejelse og nye aftaler eventuelt tilbageholdes, indtil landets regering/magthavere indvilger i at tage egne borgere tilbage.

Det andet punkt, som Danmark bør arbejde for i EU's ministerråd, har til formål at øge indsatsen for de mange fordrevne/udrejste, der stranded i deres eget nærområde. Derved kan der også skabes et alternativt tilholdssted for dem, der ellers ville føle sig fristet til at tage den lange vej til et af de rige lande uden sikkerhed for, at de kan få opholdstilladelse og asyl. Samtidig rettes der et slag mod de menneskehandlere, der i dag lever højt på falske løfter om sikker transport til bl.a. danske modtagelseslejre.

Danmark bør i lighed med EU også styrke sin egen indsats til fordel for hjælp i fordrevnes/udrejstes nærområder. Danmark yder årligt 11 milliarder kr. i udviklingshjælp og 5 milliarder kr. i miljø- og katastrofebistand. Det foreslås, at sådanne midler på samme måde anvendes til at hjælpe flere flygtninge i nærområderne. Derved kan Danmark vise vejen for EU-partnerne og lægge vægt bag de danske forslag, som dette beslutningsforslag lægger op til.

Beslutningsforslaget skal ses i sammenhæng med Venstres og Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag nr. B 55 om en ny udlændingepolitik og de samme partiers integrationsudspil.